

Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden 1. April 1919 til 31. Marts 1920.

Det paahviler mig at stille Forslag om Behandlingen af denne Sag. Mit Forslag, som vil gaa ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer, og at den efter Udvalgsbetænkningens Afgivelse underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling, vil komme paa Dagsordenen for et senere Møde.

Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Justitsministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Navneforandring af 22. April 1904.

Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Finansministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om Kongeriget Danmarks Hypotekbank.

Ved Skrivelser af Gaars Dato meddeler Indenrigsministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse,

Forslag til midlertidig Lov om Medhjælp til Sogneraadenes Formænd og

Forslag til Lov, hvorved Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v. udvides til at gælde for de sønderjydske Landsdele.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 297 af 28. Juni 1920 om en Udligningskasse for de sønderjydske Landsdele har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelte.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Statsstøtte til Arbejders Iværksættelse, hvortil er henvist Forslag til Lov om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden, har afgivet Betænkninger over begge de nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelte.

Udenfor Dagsordenen har Kirkeministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Straks efter Gennemførelsen af Præstelønningsloven af 4. Oktober 1919 viste det sig, at Loven ikke paa alle Punkter var fyldestgørende. Det daværende Ministerium besluttede da at nedsætte et Udvalg, som navnlig skulde tage under Overvejelse de vedtagne Regler angaaende Kirkebetjen-

tenes Lønninger. Dette Udvalg har med Lønningsraadets Formand som Formand afgivet en Betænkning, som medfølger nærværende Lovforslag som Bilag. Den Ordning, der var truffet ifølge § 34 i Præstelønningsloven, og hvorefter Kordegnene skulde lønnes med Vederlaget for Højtidsoffer samt Offer og Accidenser, faldt ikke godt i Traad med Bestemmelserne i Lønningsloven for Folkeskolens Lærere, idet de Timer, som Kordegnene maatte opgive i Skolen, og for hvilke de altsaa skulde have Dækning gennem deres Honorar som Kirkebetjente, i Virkeligheden derved blev slettere lønnet. Udvalgets Betænkning har været behandlet af Lønningsraadet, og dets Forslag, der gaar ud paa at inddele Kordegnestillingerne i bestemte Honorarklasser, fremtræder som Resultat af Forhandlingerne mellem Udvalget og Lønningsraadet. Dette Forslag har Ministeriet i det væsentlige kunnet slutte sig til, idet jeg dog for mit Vedkommende har ment, at det vilde være rimeligt, at Menighedsraadene i hver Købstad og hvert enkelt Sted bestemte, under hvilken Honorarklasse vedkommende Kordegneembede skulde indordnes, paa lignende Maade som det f. Eks. er overladt Kommunerne paa Landet at bestemme, under hvilke Lønningsklasser deres Skolelærere skal indordnes. Udvalget og ligeledes Lønningsraadet har efter mit Skøn i øvrigt gjort et betydeligt Arbejde for at faa bragt denne Klassesdeling i Stand og har indhentet paalidelige Oplysninger om de Lønningsmidler, som er til Stede de forskellige Steder. For alt dette er der gjort Rede i Betænkningen.

Ogsaa paa andre Punkter har det vist sig, at Præstelønningsloven ikke er ganske fyldestgørende. Præsteforeningens Bestyrelse har henvendt sig til mig om at tage Lovens Lønningssatser op til Revision. Denne Henvendelse har jeg imidlertid ikke ment at kunne imødekomme, fordi vi ganske sikkert staar overfor en samlet Afgørelse med Hensyn til Præstelønningerne, naar en Gang det kirkelige Udvalg afgiver Betænkning om de sønderjydske Præsters Lønningsforhold. Saa bør formentlig Lovgivningsmagten tage det hele op til ny Behandling.

Samtidig har vedkommende Bestyrelse peget paa, at de Befordringsgodtgørelser, som gives i Henhold til Lønningsloven af 4. Oktober 1919, er alt for smaa, de er kun fastsatte til mellem 50 Kr. og 600 Kr. Men Udgifterne har været stadig stigende, og det har været overordentlig vanskeligt for flere af Præsterne at skaffe sig Befordring. Adskillige Præster kan, siden den